

JUSTIÇA SOCIAL

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

SUPLEMENT EXTRAORDINARI

PRINCIPIS

1. — Possessió del poder polític per la classe treballadora.
 2. — Transformació de la propietat individual o corporativa dels instruments de treball i producció de riquesa en propietat col·lectiva, social o comú.
 3. — Establiment d'una democràcia socialista amb intervenció dels treballadors socials i treballadors en el règim de la col·lectivitat, considerant el socialisme com una afirmació de la voluntat cívica d'un altre social just.
- Per a l'assoliment d'aquests principis s'establen el següent programa:

Indústria, transports, comunicacions

- a) Confiscació i nacionalització de totes les grans empreses industrials, fabrils, mines, centrals elèctriques, etc., que estan en mans de capital privat.
- b) Confiscació i nacionalització dels transports privats.
- c) Confiscació i nacionalització dels mitjans de comunicació.
- d) Organització del treball en ideològic i per la seva direcció i administració de tots els instruments de treball i producció de riquesa als Sindicats de treballadors corresponents.
- e) Creació d'òrgans nacionals de control sobre la producció amb la participació directa dels sindicats.
- f) Organització del treball i la producció en el sentit que doni satisfacció a les necessitats del consum de treballadors.

Economia agrària i pecuària

- a) Confiscació i nacionalització de tota la gran propietat agrària amb els seus edificis, màquines i altres mitjans de treball.
- b) Socialització semitècnica de la terra.
- c) Organització col·lectiva del treball del consum, de l'elaboració i de la venda dels fruits de la terra.
- d) Creació i desenvolupament de totes les grans granjeres venedes amb els seus edificis, terrenys de pastura, màquines i altres instruments de treball.
- e) Organització de les grans granjeres del capital privat en col·lectives.
- f) Creació d'òrgans nacionals de control de la producció agrícola amb la participació directa dels organismes o sindicats dels treballadors agraris o pecuaris.

Comerç i finances

- a) Anul·lació del deute públic.
- b) Confiscació i nacionalització de la banca privada amb transmissió de totes les reserves d'or, papers de valor, dipòsits, etc., encarregant-se de totes les operacions bancàries en monopoli de l'Estat Socialista.
- c) Confiscació i nacionalització dels organismes de comerç al major de les grans empreses de comerç al detall (dipòsits de reserves de mercaderies, magatzems de venda, etc.), traspassats en ideològic a les col·lectivitats professionals dels treballadors corresponents.
- d) Creació de cooperatives de consum com a part constant d'interdependència primordial de l'aparell de distribució amb la garantia i la participació directa dels consumidors.
- e) El comerç exterior, monopoli de l'Estat.

Dels drets humans

- a) La jornada de treball fixada d'acord amb les necessitats del consum i les possibilitats dels instruments de producció. En les indústries nocives per a la salut, la ciència mèdica determinarà les condicions de treball.
- b) Obligació de la col·lectivitat organitzada de donar a tots els ciutadans la integral educació formativa humana, amb escola única primària, secundària i superior. Ensenyament professional i tècnic obert a tots pel camí natural de la selecció d'aptituds. La cultura superior o creacional assequible a tots els ciutadans.
- c) Sistema d'asseguraments socials contra totes les adversitats de la vida, però rest garantint el dret de la vida mateixa en tots els aspectes humans.
- d) Igualtat social de l'home en la dona davant la llei en tota la vida social i de relació.
- e) Transformació del dret familiar i matrimonial, reconeixent la maternitat com a una funció social i protegint-la amb la infància Tutela social dels nens. Lluita sistemàtica contra la ideologia i les tradicions que tenen esclavitzades les consciències.
- f) Transformació del dret penal.

Questions nacional i internacional

- a) Igualtat en drets cívils, polítics, econòmics i culturals de totes les races.
- b) Reconeixement del dret de totes les nacionalitats a disposar plenament dels seus destins. Adreç el dret de separar-se per a constituir-se en Estat independent.
- c) República socialista estatutària i Federació de Repúbliques Socialistes d'Iberia com a futur integrant de l'organització Federal de Repúbliques Socialistes d'arreu del món.

PONÈNCIES I PROJECTE DE PROGRAMMA I PROJECTE D'ESTATUTS aprovats en principi pels Comitès Executius de la Unió Socialista de Catalunya i el Partit Català Proletari, que són sotmesos al Consell Directiu de la U. S. C. per a portar-los al Congrés de fusió.

nyar la classe treballadora. Sense renunciar a la lluita a fons contra la burgesia, en quant es presentin les conjuntures històriques, ha de parlar als treballadors el llenguatge de la lleialtat i de l'home-llat. Ha d'esser el que la pròpia força i la pròpia massa volguin realitzar.

- a) Ciutadania efectiva en plenitud de drets i obligacions pel fet de residència i treball.
- b) Moneda internacional.
- c) Llibre canvi amb els altres països d'organització socialista.

LA CONQUESTA DEL PODER POLITIC

El Partit Socialista de Catalunya lliura als treballadors el seu programa de construcció d'una Catalunya Socialista. El Partit Socialista de Catalunya, per a la lluita discussiva i aprovació del Congrés Constituent, reuneix l'abat noma, social, econòmic, polític, cultural, etc., del seu programa i, conscient de la pròpia força, proclama la seva voluntat de realitzar-lo íntegrament.

Per a la realització total del programa, el Partit Socialista de Catalunya ha de conquerir, primerament, el poder polític. Sense el poder polític, el Partit Socialista de Catalunya no podrà resoldre cap dels seus problemes, ni aconseguir la seva independència i l'impertorbabilitat necessàries per a tot orgull i harmonia per l'edificació d'una Catalunya Socialista. La lluita històrica és la lluita de la conquesta del poder polític.

La tàctica a emprar en la lluita per a la conquesta del poder polític, ha de ser una conseqüència de l'experiència aliena, del valor real de la pròpia organització, de les característiques del país, de les circumstàncies polítiques, socials i econòmiques interiors i exteriors i de la personalitat jurídica de Catalunya.

La suma d'aquests factors, considerada objectivament, determinarà la tàctica a seguir pel Partit Socialista de Catalunya, en el curs de les lluites per a la conquesta del poder polític.

De l'experiència viscuda des de la postguerra, essencialment, el Partit Socialista de Catalunya comprova que s'han enfrontat, per a la conquesta del poder polític, la tàctica sistemàtica, reformista i la sistemàtica insurreccional.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica reformista, car la política de reformes, en tant que reformes, haurà de millorar i garantir la vida actual del proletariat, sense destruir els ressorts fonamentals del poder i de l'estructura capitalista. Alhora, la classe obrera de la victòria decisiva i la debilita, en la lluita diària contra la burgesia, en afiblar la seva voluntat de conquesta del poder polític.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica insurreccional, i la considera com a concepció infantil del revolucionarisme proletari. Enfrontat, la burgesia despenat les forces del proletariat organitzat o associat en la selecció dels seus militants. Perllonga el domini capitalista en proporcionar-li constants derrotes parciais del proletariat. Vigilita els remansos feixistes del capitalisme en planificar la lluita de les minimes reivindicacions, no en el terreny jurídic, de llibre discussió, sinó davant l'aparell ocult de l'Estat.

El Partit Socialista de Catalunya considera com a principi contrarevolucionari de les reformes, en quant creu possible la construcció progressiva i pacífica del socialisme en l'interior de l'estructura capitalista i de l'imperialisme, en quant afirma que a major misèria del proletariat, majors possibilitats d'acció revolucionària.

El Partit Socialista de Catalunya denuncia la demagogia com a dels pitjors perills del proletariat. Són demagogues la lluita de classes, els que anuncien que no poden realitzar, encara que en determinat moment la realitat històrica ofereixi una possibilitat. Són demagogues aquells que abans del 6 d'octubre prometen la revolució social immediata i no tingueren, en la conjuntura favorable, ni els mitjans ni les més lles voluntats d'apropiar-se d'un moviment polític trascassat en els seus inicis.

El Partit Socialista de Catalunya no ha de prometre que no no podrà fer i imposa el deure sacrat de no en-

nyar la classe treballadora. Sense renunciar a la lluita a fons contra la burgesia, en quant es presentin les conjuntures històriques, ha de parlar als treballadors el llenguatge de la lleialtat i de l'home-llat. Ha d'esser el que la pròpia força i la pròpia massa volguin realitzar.

La pròpia força s'amida pel nombre de militants i d'organitzacions, per l'esperit combatiu dels militants, per la quantitat i dinamisme de les seves joventuts, per la influència efectiva en el moviment sindical, en les entitats culturals, en la cultura i d'obrer, i en el domini de l'economia proletària; i en cooperació.

El Partit Socialista de Catalunya no es proposa amagar la seva feblesa, en un moment donat, sota frases aparentment revolucionàries i acceptant el principi de Lenin, organitzat constantment la revolució. L'organització creant en totes les ciutats i pobles de Catalunya els nuclei conceptuals, conceptuals, en forma lliure, l'hegemonia directiva a les camps socials, cooperatius, culturals i d'obrer dels treballadors. Car no solament ha de pensar en la revolució, sinó en la manera d'executar-la sota l'organització i el desenvolupament integral del seu programa.

El Partit Socialista de Catalunya es proposa aconseguir la independència política, econòmica i cultural de Catalunya, en tant que independència política, econòmica i cultural, que aspirin a edificar pel·l-burgeses de producció, empreses i comunicacions, un proletariat industrial i científic i ja als de la tradicional indústria catàstica.

La tàctica a emprar en la lluita per a la conquesta del poder polític, ha de ser una conseqüència de l'experiència aliena, del valor real de la pròpia organització, de les característiques del país, de les circumstàncies polítiques, socials i econòmiques interiors i exteriors i de la personalitat jurídica de Catalunya.

La suma d'aquests factors, considerada objectivament, determinarà la tàctica a seguir pel Partit Socialista de Catalunya, en el curs de les lluites per a la conquesta del poder polític.

De l'experiència viscuda des de la postguerra, essencialment, el Partit Socialista de Catalunya comprova que s'han enfrontat, per a la conquesta del poder polític, la tàctica sistemàtica, reformista i la sistemàtica insurreccional.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica reformista, car la política de reformes, en tant que reformes, haurà de millorar i garantir la vida actual del proletariat, sense destruir els ressorts fonamentals del poder i de l'estructura capitalista. Alhora, la classe obrera de la victòria decisiva i la debilita, en la lluita diària contra la burgesia, en afiblar la seva voluntat de conquesta del poder polític.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica insurreccional, i la considera com a concepció infantil del revolucionarisme proletari. Enfrontat, la burgesia despenat les forces del proletariat organitzat o associat en la selecció dels seus militants. Perllonga el domini capitalista en proporcionar-li constants derrotes parciais del proletariat. Vigilita els remansos feixistes del capitalisme en planificar la lluita de les minimes reivindicacions, no en el terreny jurídic, de llibre discussió, sinó davant l'aparell ocult de l'Estat.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica reformista, car la política de reformes, en tant que reformes, haurà de millorar i garantir la vida actual del proletariat, sense destruir els ressorts fonamentals del poder i de l'estructura capitalista. Alhora, la classe obrera de la victòria decisiva i la debilita, en la lluita diària contra la burgesia, en afiblar la seva voluntat de conquesta del poder polític.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica insurreccional, i la considera com a concepció infantil del revolucionarisme proletari. Enfrontat, la burgesia despenat les forces del proletariat organitzat o associat en la selecció dels seus militants. Perllonga el domini capitalista en proporcionar-li constants derrotes parciais del proletariat. Vigilita els remansos feixistes del capitalisme en planificar la lluita de les minimes reivindicacions, no en el terreny jurídic, de llibre discussió, sinó davant l'aparell ocult de l'Estat.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica reformista, car la política de reformes, en tant que reformes, haurà de millorar i garantir la vida actual del proletariat, sense destruir els ressorts fonamentals del poder i de l'estructura capitalista. Alhora, la classe obrera de la victòria decisiva i la debilita, en la lluita diària contra la burgesia, en afiblar la seva voluntat de conquesta del poder polític.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica insurreccional, i la considera com a concepció infantil del revolucionarisme proletari. Enfrontat, la burgesia despenat les forces del proletariat organitzat o associat en la selecció dels seus militants. Perllonga el domini capitalista en proporcionar-li constants derrotes parciais del proletariat. Vigilita els remansos feixistes del capitalisme en planificar la lluita de les minimes reivindicacions, no en el terreny jurídic, de llibre discussió, sinó davant l'aparell ocult de l'Estat.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica reformista, car la política de reformes, en tant que reformes, haurà de millorar i garantir la vida actual del proletariat, sense destruir els ressorts fonamentals del poder i de l'estructura capitalista. Alhora, la classe obrera de la victòria decisiva i la debilita, en la lluita diària contra la burgesia, en afiblar la seva voluntat de conquesta del poder polític.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica insurreccional, i la considera com a concepció infantil del revolucionarisme proletari. Enfrontat, la burgesia despenat les forces del proletariat organitzat o associat en la selecció dels seus militants. Perllonga el domini capitalista en proporcionar-li constants derrotes parciais del proletariat. Vigilita els remansos feixistes del capitalisme en planificar la lluita de les minimes reivindicacions, no en el terreny jurídic, de llibre discussió, sinó davant l'aparell ocult de l'Estat.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica reformista, car la política de reformes, en tant que reformes, haurà de millorar i garantir la vida actual del proletariat, sense destruir els ressorts fonamentals del poder i de l'estructura capitalista. Alhora, la classe obrera de la victòria decisiva i la debilita, en la lluita diària contra la burgesia, en afiblar la seva voluntat de conquesta del poder polític.

El Partit Socialista de Catalunya rebutja la tàctica sistemàtica insurreccional, i la considera com a concepció infantil del revolucionarisme proletari. Enfrontat, la burgesia despenat les forces del proletariat organitzat o associat en la selecció dels seus militants. Perllonga el domini capitalista en proporcionar-li constants derrotes parciais del proletariat. Vigilita els remansos feixistes del capitalisme en planificar la lluita de les minimes reivindicacions, no en el terreny jurídic, de llibre discussió, sinó davant l'aparell ocult de l'Estat.

INDÚSTRIA, TRANSPORTS, COMUNICACIONS

Apartat a)

Sense cap mena de dubte, el problema més difícil amb que hauran de topiar en la instauració d'un règim socialista és el de la socialització de la indústria i de l'organització eficient de la producció d'uns dels nous règims. Perquè la realització de tots els productors en el concepte genèric de la propietat privada, que porta a considerar la propietat privada de la producció el guany de l'empresari, és evident que la desaparició total d'aquell guany podria fer trontollar el mecanisme general de la producció industrial, al no estigués prevista la seva substitució per altres bases d'organització dels establiments.

El problema es presenta més senzill en el cas de les grans empreses industrials que, a base de capital privat, exploren mines, fàbriques, centrals elèctriques, etc., les quals, en general, han adoptat la forma de societats amb accions, i el finançament per consells d'administració i efectiuament per petits comitès de gerència o de directors serien anul·lats. El problema de la col·lectivització i l'organització, en aquest cas, és una senzilla disposició legislativa o de govern que transpassi a les col·lectivitats els drets dels actuals propietaris de les accions. La presa de possessió per l'Estat de totes la gran indústria, ha d'esser simultània i fulminant, i efectiuament per petits comitès de gerència o de directors serien anul·lats. El problema de la col·lectivització i l'organització, en aquest cas, és una senzilla disposició legislativa o de govern que transpassi a les col·lectivitats els drets dels actuals propietaris de les accions. La presa de possessió per l'Estat de totes la gran indústria, ha d'esser simultània i fulminant, i efectiuament per petits comitès de gerència o de directors serien anul·lats. El problema de la col·lectivització i l'organització, en aquest cas, és una senzilla disposició legislativa o de govern que transpassi a les col·lectivitats els drets dels actuals propietaris de les accions. La presa de possessió per l'Estat de totes la gran indústria, ha d'esser simultània i fulminant, i efectiuament per petits comitès de gerència o de directors serien anul·lats.

Nacionalitzada la gran indústria, el seu règim tècnic no pot oferir dificultats especials, ja que el personal directiu de capacitat tècnica comprovada s'adaptarà fàcilment a l'organització socialista. Els nous òrgans directius, que serien nomenats pel poder polític, hauran de garantir la producció i el desenvolupament de la gran indústria, en tant que independència política, econòmica i cultural, que aspirin a edificar pel·l-burgeses de producció, empreses i comunicacions, un proletariat industrial i científic i ja als de la tradicional indústria catàstica.

Apartat b)

En termes generals pot dir-se que aquest és un cas particular de l'examen en l'apartat a). Les empreses capitalistes que exploren els recursos naturals, en general, grans empreses de constitució semblant a les que exploren les reserves inexplorades. En els altres casos, els mitjans de transport són de tanta importància per a la col·lectivitat que fins estant en die règim capitalista, tots els Estats moderns s'han vist obligats a intervenir d'una manera o altra en les finances d'aquelles empreses privades, ja que la intervenció de l'Estat és inevitable. En general, el finançament de les empreses capitalistes ha consistit ordinàriament en atribuir a la col·lectivitat les pèrdues de les indústries del transport, deixant als propietaris un favor dels accionistes privats; així hem pogut presenciar a tota els països grans intervencions de l'Estat en benefici en les finances de les empreses ferroviàries, quantes subvencions estatals a les empreses de navegació i de transport aeri, etc.

La nacionalització de totes les empreses de transport, tan senzilla i urgent com la de les altres grans empreses industrials, tindrà, a més, l'avantatge que els organismes tècnics i econòmics de l'Estat podran estudiar sense cap preocupació que l'interès col·lectiu i sense preocupacions d'ordre polític o material les formes de transport determinat, les formes de transport que convé intensificar o arrearcar, en virtut de consideracions purament econòmiques.

La nacionalització del transport farà veure d'una manera més evident que en qualsevol altre indústria l'avantatge econòmic d'aquella socialització, ja que l'extorsió col·lectiva de tots els mitjans de transport donarà lloc per aquest fet a grans economies en favor de la col·lectivitat, i, al mateix temps, perquè dintre d'una administració socialista haurà de preveure i de considerar com a elements essencials del transport les velocitats antieconòmiques, que en el cas del transport marítim són molt importants, i en el cas del transport aeri són la base de constituir una reserva de transport molt ràpida per a ulteriors aplicacions militars.

Apartat c)

Fins els Estats de règim capitalista han acceptat la necessitat de nacionalitzar els mitjans de comunicació, és molt probable que en aquest punt els encaregats d'organitzar l'Estat socialista trobin ja la solució. És de fer de tenir que les possibles incerteses s'hagin fet mitjançant generoses indemnitzacions que en cert cas no hi haurà possibilitat de revisar.

Confiscades aquelles instal·lacions que encara pertanyen a les grans empreses privades, l'organització dels serveis per compte de la col·lectivitat no pot oferir dificultats especials, en tant que mitjans funcionaris públics actuals i els treballadors de les empreses privades es po-

